

WERSJA 1: klasy 4–6

Strona dla prowadzącego

Cel ogólny: uczeń i uczennica wiedzą, co zrobić z niepokojącą wiadomością z sieci: sprawdzić, nie przysyłać, powiedzieć dorosłemu.

Cele szczegółowe. Uczeń/uczennica:

- nazywa swoje uczucia związane z niepokojącymi wiadomościami;
- odróżnia informację ze sprawdzonego źródła od plotki;
- zna trzy kroki: „Stop, sprawdzam, mówię dorosłemu”;
- wie, że w nagłej sytuacji dzwoni się pod 112.

Potrzebne: karty pracy 1 i 2 (po jednej na osobę), tablica, kartka A4 z napisem „PAS” (dla rundki), opcjonalnie plakat C2 „Plotka? Sprawdź, nie przysyłaj”.

Przygotowanie (5 min przed lekcją): sprawdź, kiedy w tym tygodniu dyżurują pedagog i psycholog szkolny, i zapisz to w rogu tablicy. Uczniowie zobaczą, że pomoc jest blisko.

Przebieg minuta po minucie

Czas	Co robimy	Uwagi
0–3	Powitanie. „Dziś porozmawiamy o wiadomościach, które czasem krążą w telefonach i budzą strach. Nie będziemy opowiadać o żadnych zdarzeniach ani pokazywać nagrań. Porozmawiamy o tym, co możemy zrobić.”	Mów spokojnie, wolno. Ton zwykłej lekcji.
3–10	Rundka „Jednym słowem: jak się dziś czuję?”. Każdy mówi jedno słowo albo „pas”. Prowadzący zapisuje kilka słów na tablicy, bez imion. Na koniec: „Wszystkie te uczucia są w porządku. Strach mówi nam, że coś jest dla nas ważne.”	Nie dopytuj osób, które mówią „pas”. Zauważ, kto mówi o silnym lęku; porozmawiaj z nim/nią po lekcji.
10–13	Krótką informacją: co szkoła robi dla bezpieczeństwa (np. dyżury, kontrola wejść, kontakt z policją). „Dorośli robią wszystko, żeby w szkole było bezpiecznie.”	Bez obietnic typu „nic się nigdy nie stanie”.
13–23	Karta 1, zadanie 1–2: „Skąd wiem?”. Uczniowie w parach oceniają 6 krótkich wiadomości: sprawdzona czy niesprawdzona. Omówienie na forum. Na tablicy dwie kolumny: „Sprawdzone źródło” i „Plotka”.	Przykłady na karcie są neutralne, bez treści gróźb.
23–28	Rozmowa: „Dlaczego przesłanie plotki szkodzi, nawet gdy chcę ostrzec kolegów?”. Wnioski na tablicy: więcej strachu; plotka rośnie; dorośli tracą czas na sprawdzanie; ktoś może zostać niesłusznie oskarżony.	Doceniaj intencję („chciałeś/chciałaś pomóc”), wskaż lepszą drogę.
28–38	Karta 2: trzy sytuacje w grupach 3–4-osobowych. Każda grupa wybiera, co robi bohater/bohaterka. Omówienie: prowadzący dopowiada brakujące kroki.	Wskaż, że osoba, która „żartuje” z groźbą, też może potrzebować pomocy.
38–42	Karta 1, zadanie 3: uczniowie wpisują swoją zasadę „Stop, sprawdzam, mówię dorosłemu” i imię zaufanej osoby.	Zadanie jest dobrowolne w części z imieniem.

Karta pracy 1 (kl. 4–6): Skąd wiem?

Imię: Data:

Zadanie 1. Przeczytaj wiadomości. Wpisz **S**, jeśli pochodzi ze sprawdzonego źródła, albo **P**, jeśli to może być plotka.

Wiadomość	S czy P?
a) Pani dyrektor napisała w dzienniku elektronicznym, że jutro lekcje kończą się o 12.00.	
b) Na grupie klasowej ktoś napisał: „Mój kuzyn słyszał, że jutro w szkole będzie coś strasznego. Prześlij dalej!”	
c) Na stronie internetowej policji jest komunikat o utrudnieniach w ruchu przy szkole.	
d) Ktoś nieznany wysłał nagranie z napisem „Uwaga! To się stanie w piątek!”.	
e) Wychowawczynie powiedziały na lekcji, że wycieczka jest przełożona.	
f) Kolega mówi: „Wszyscy piszą, że szkoła będzie zamknięta, więc to na pewno prawda”.	

Zadanie 2. Uzupełnij zdania.

Wiadomość jest sprawdzona, gdy wiem, **kto** ją podał, na przykład:

Plotkę poznaję po tym, że:

Zadanie 3. Moja zasada na niepokojące wiadomości. Wpisz brakujące słowa: *sprawdzam, dorostemu, stop*.

1. – nie przesyłam dalej.
2. – kto to napisał? Czy szkoła albo policja o tym mówią?
3. Mówię, któremu ufam.

Dorosły, któremu ufam (możesz nie wpisywać):

Plotka?

Sprawdź, nie przesyłaj

Dostałeś/dostałaś wiadomość o „akcji”, zagrożeniu albo groźbie?

1. STOP

Nie przesyłaj dalej. Nawet „żeby ostrzec”.

2. SPRAWDŹ

Kto to napisał? Czy mówią o tym szkoła, policja, oficjalne komunikaty?

3. POWIEDZ

Pokaż wiadomość dorosłemu, któremu ufasz.

Plotkę poznasz po tym, że:

nie wiadomo, kto ją napisał · straszy · każe „przesłać wszystkim” · nie podaje źródła

Groźba i fałszywy alarm to przestępstwo, także „dla żartu”.

Dzieje się coś groźnego teraz? Dzwon 112.

Boisz się? Porozmawiaj: 116 111 · 800 12 12 12

Materiał profilaktyczny; nie zastępuje procedur szkoły, poleceń służb ani pomocy specjalisty.